

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1176, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§ 1, ændringsforslaget, § 2, således ændret, og § 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1123, fremsættelsen i tidenden sp. 1686).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til tingets hurtige og velvillige behandling. Da lovforslaget er fremkaldt af den fremskyndelse af iværksættelsen af EFTAs toldnedsættelser, som vi får lejlighed til at drøfte i næste uge i forbindelse med forespørgslen vedrørende udenrigspolitikken, skal jeg indskrænke mig til denne anbefaling.

Anker Lau: Jeg synes, at den højtærede ministers skriftlige fremsættelse af dette lovforslag indeholder usædvanlig få bemærkninger om hele baggrunden derfor.

Fremskyndelsen af toldaftrapningen og hele formålet med at følge med de seks, så vidt det lader sig gøre, er af så stor betydning, at jeg synes, den højtærede minister burde have givet tinget et lidt bedre grundlag at behandle sagen på. Vi er jo ikke alle sammen medlemmer af det udenrigspolitiske nævn, og jeg vil tro, at der er adskillige medlemmer af det høje ting, som ofte vil have svært ved at følge med på disse områder; jo mere orientering vi kan få, des bedre. Nu er der, som den foregående ærede taler sagde, udsigt til en udenrigspolitisk debat, hvorunder også forholdet mellem de seks og de syv skal behandles. Jeg skal derfor her afstå fra at beskæftige mig særlig dybtgående med toldproblemet eller spørgsmål vedrørende forholdet mellem markederne.

Der er imidlertid enkelte bemærkninger, jeg gerne vil gøre i denne forbindelse. Det, der nu sker, er jo, at efter at man nedsatte tolden med 20 pct. sidst, så nedsætter man den nu yderligere med 10 pct. et halvt år før det egentlig var meningen. Vi erindrers vel alle sammen, hvilken ængstelse der kom til orde, dengang vi behandlede toldloven, ved at vi hen på sommeren skulle have denne 20 pct.s nedsættelse. Jeg synes, det er rart at konstatere, at nedsættelsen har kunnet finde sted uden synderlig ulempe noget sted, og der er vel derfor også grund til at antage, at udviklingen fremover vil forme sig som en fornuftig tilpasning inden for de virksomheder, som dette berører.

Jeg finder imidlertid anledning til at beklage, at denne fremskyndelse af toldaftrapningen har haft en vanskelig fødsel og altså kommer et halvt år for sent. Told-

[Anker Lau.]

aftrapningen inden for de seks fandt som bekendt sted allerede den 1. januar. I efteråret havde man, forekommer det mig, det forstemmende indtryk, at folketingsvalget ligesom kom i vejen for, at denne fremskyndelse kunne komme med allerede fra januar. Påskønnelsesværdigt var det imidlertid, at den højtærede minister benyttede lejligheden til at gøre en indsats for landbrugets bedre placering, ligesom Norge gjorde det for fiskeriet. Nu kommer forhøjelsen altså pr. 1. juli i år i stedet for 1. januar næste år, og det kan vi naturligvis tiltræde; vi havde dog hellere set, at det var sket pr. 1. januar 1962.

Efterhånden som der kommer toldnedsættelser på begge sider af den mur, der skiller de seks og de syv, må man også have i tankerne, at dette faktisk er en udvikling af den handelskrig, man har ført mellem de to grupper, og det kan nok give anledning til, at man bestræber sig for så vidt muligt snarest at komme til forståelse mellem dem. Vi har ikke kunnet undgå at bemærke de betænkeligheder — betænkeligheder kommer altid til orde, når der sker forandringer — som også ved denne lejlighed er kommet frem i pressen og andre steder, gående ud på, at når toldnedsættelserne nu skal fremskyndes, må man have en bremse på et andet sted, og jeg forstår, at man har stillet en udskydelse af liberaliseringen i udsigt. Jeg vil gerne advare imod, at noget sådant sker.

Som vi også fremhævede ved sidste års behandling af toldloven, er vi af den formening, at det nu gælder om at få de ubehagelige følger af overgangsvanskelighederne overstået hurtigst muligt, mens konjunkturerne er sådan, at såvel kapital som arbejdskraft kan flyttes uden større vanskelighed. Ingen af os ved, hvorledes konjunkturerne vil udvikle sig i den nærmeste tid — de kan somme tider spøge lidt ude i horisonten — og vi skulle nødig have en situation, hvor det bliver vanskeligere at gennemføre disse ting og man dermed for-

hindrer det fremskridt, som markedsplanerne i sig selv er.

Dernæst vil jeg gerne benytte lejligheden til at opfordre til, at man herhjemme for alvor forsøger på at udbrede kendskabet til de muligheder, vort land får gennem toldnedsættelserne i de andre lande inden for de syv. Ude i befolkningen møder man ofte meget ringe forståelse af hele den ekspansion, der er tale om, og de muligheder, der foreligger. Jeg tror, det ville være rart, om det fra højeste sted kunne fastslås, at nu bliver det lettere for danske varer at få adgang til de andre seks lande, som er et langt, langt større marked end vort, og at det i virkeligheden er de små lande, der får størst gavn af den udvikling, der her finder sted.

Jeg synes også, at det bør siges ved denne lejlighed, at der burde gøres en indsats for tilvejebringelse af en mere levende offentlig mening bag kravet om samarbejde mellem de to store markedsgrupper. Med det formål havde som bekendt den engelske regering sidste efterår indkaldt repræsentanter for erhvervslivet og politikere til et møde inden for de syv. Desværre var folketetinget på grund af valget kun repræsenteret ved to af sine medlemmer; men netop derfor nævner jeg det her for at påkalde den interesse, som burde udvikles herhjemme, og som burde være på højde med den, vi mødte i andre lande ved den pågældende lejlighed i London.

Jeg skal ikke komme dybere ind på dette, men pege på disse ting, der for den offentlige mening spiller en stor rolle.

Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Poul Møller: Da den højtærede udenrigsminister ikke er til stede ved folketingets debat i dag, og da dette lovforslag først og fremmest er en følge af de forhandlinger, den højtærede udenrigsminister har ført på landbrugets vegne inden for EFTAs ministerråd, skal jeg undlade at komme ind på betragtninger vedrørende forholdet mellem de seks og de syv og vedrørende spørgs-

[Poul Møller.]

målet om, hvorvidt vi skal have parallelitet i toldnedsættelserne mellem de seks og de syv.

Vort parti har med nogen betænkelighed taget stilling til dette lovforslag og deltaget i de forhandlinger, der er gået forud, men vi har alt taget i betragtning ment, det var rigtigt, at Danmark for sit vedkommende ikke modsatte sig en fremskyndelse af denne toldnedsættelse, således at den træder i kraft 1. juli i år i stedet for 1. januar næste år. Vi ved, at den vil betyde voldsommere konkurrence på det danske marked og vanskeligere vilkår for mange danske hjemmemarkedsindustrier, men vi håber, at man vil kunne klare disse vanskeligheder, ligesom man gjorde det i fjor ved 20 pct.s toldnedsættelsen.

Ikke mindst på baggrund af fremskyndelsen af toldnedsættelsen er det vigtigt, at det overenskomstniveau, der fastsættes i disse dage, bliver fastsat på en sådan måde, at man ikke får ødelagt og umuliggjort det for de danske erhverv at klare sig i den tilspidsede konkurrence fra 1. juli i år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Aage Fogh: Med den begrundelse, der allerede er givet af nogle af de foregående ærede talere, skal jeg indskrænke mig til at anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig vedtagelse. Jeg glæder mig over, at den toldlov, vi gennemførte i fjor, og for hvilken det ikke kan nægtes at der var mange der var ængstelige, da vi gennemførte den, synes at have virket med sådant resultat, at man går til yderligere hurtigere nedsættelse.

Aksel Larsen: Vi kan tiltræde det foreliggende lovforslag. Jeg vil dog tillade mig at bemærke, at selv om vi ikke kan have noget imod, at man et halvt år tidligere end oprindeligt beregnet foretager en yderligere nedsættelse af todsatserne med 10 pct., så ligger der ikke deri, at vi mener, man bør gå videre og fortsætte i samme tempo eller i et uregelmæssigt tempo, som bliver besluttet og foreslået fra tilfælde til tilfælde fra ministerrådet i EFTA. Jeg tror, det vil være en fordel for erhvervslivet i særdeleshed og for Danmark i almindelighed — og

jeg formoder, at det gælder også for andre af de syv landes erhvervsliv — om man har en sikker køreplan for resten af perioden, så at man ved, hvad man har at holde sig til, ved, hvornår nedsættelserne kommer, og ved, hvornår man er kommet til ende med aftrapningen af tolden.

Jeg henstiller altså, at regeringen og dens repræsentanter i EFTAs ministerråd arbejder for, at køreplanen for den resterende del af tiden bliver lagt fast og derpå bliver overholdt. Jeg finder ikke, der er grund til, at man i EFTA skal give sig til at foretage toldaftrapninger eller fremskynde toldnedsættelser, så snart det måtte behøve de seks landes fællesmarked at foretage noget sådant.

Iver Poulsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Rimstad, er forhindret, skal jeg i hans sted knytte ganske enkelte bemærkninger til det foreliggende lovforslag, hvis emne jo vil komme til nærmere drøftelse efter den redegørelse, som den højtærede udenrigsminister vil give tinget den 23. marts.

Før dette lovforslag vedtages, er der efter vor mening to problemer, der bør undersøges og undersøges meget grundigt. For det første: hvad får dansk landbrug til gengæld for det, vi yder udlandet ved en fremskyndelse af toldnedsættelserne? Det vil den højtærede udenrigsminister formentlig komme ind på i sin redegørelse den 23. marts. Og for det andet: kan vor industri tåle en fremskyndet toldnedsættelse? Det er måske tvivlsomt, i hvert fald hvis man fremskynder importreguleringernes bortfald til et tidspunkt før EFTA-aftalens sidste termin.

Disse to spørgsmål finder vi er af meget stor betydning, og vi kan ikke tage endelig stilling til lovforslaget, før disse undersøgelser er foretaget.

Finansministeren (Kjeld Philip): Når dette lovforslag er forsynet med ualmindelig få bemærkninger, hænger det sammen med, hvad også det ærede medlem hr. Anker Lau var klar over, at vi jo inden for den allernærmeste fremtid skal have en almindelig debat om spørgsmålene. Jeg finder derfor ikke anledning til at komme nærmere ind

[Finansministeren.]

på de forskellige emner, som er nævnt i dag, og som sikkert vil blive yderligere uddybet engang i næste uge.

Dog føler jeg trang til at bemærke til det ærede medlem hr. Anker Lau, at det er næppe rigtigt, at det var det hjemlige folketingsvalg, der bevirkede, at der ikke skete nogen ændring i januar måned. Jeg er aldeles overbevist om, at uden hensyn til, om vi holdt folketingsvalg eller ikke, ville det ikke have været muligt at få gennemført det, der nu skal ske pr. 1. juli, allerede den 1. januar.

Det ærede medlem nævnte — og jeg er enig med ham heri — at det er vigtigt, at vi gennem dette forslag når frem til, at det bliver lettere at eksportere til de andre lande inden for de syv, og at man bør gøre, hvad man kan for at udbrede denne opfattelse.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen udtrykte ønsket om, at vi skulle nå frem til at vide, hvor vi var henne, at man skulle have en fast plan for fremtiden. Jeg kan oplyse, at nogle af de forhandlinger, der foregår, netop foregår med henblik på at få skabt en sådan fast plan for fremtiden.

Til slut takker jeg for den gode modtagelse, lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om udøvelse af jordemodergerning.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1157, fremsættelsen i tidenden sp. 1732).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Elna Syvertsen: Det lovforslag, vi i dag behandler, omhandler kun ganske enkelte ændringer i jordemoderloven, som blev vedtaget i 1953, og som indeholdt en bestemmelse om, at loven skulle til revision i 1960-61.

Ændringerne er hovedsagelig af formel

art. Det fremgår af bemærkningerne, at alle de interesserede parter har været enige i de nu foreslåede ændringer. Parterne er ligeledes enige om, at loven stort set har virket tilfredsstillende.

Ændringerne går ud på, at der fastsættes en tarifmæssig godtgørelse til jordemødre for visse udgifter, f. eks. til desinfektionsmidler, og at kommunerne også skal afholde udgifter til befording for jordemødre, når disse tager til konference. Udgifterne til desinfektionsmidlerne, lægemidler og sygeplejeartikler er indtil for kort tid siden afholdt på den måde, at jordemødrene fik de forskellige indkøbsbilag attesteret af embedslægerne og derefter fik beløbet dækket af kommunen, en administration, som er ret besværlig. Ved cirkulære i august 1960 fra sundhedsstyrelsen gik man efter aftale med de interesserede organisationer med hensyn til sygeplejeartikler og lægemidler over til en takstmæssig godtgørelse.

Lovforslaget tilstræber således en forenkling af administrationen; som den nu er, er den besværlig med gennemgangen af alle de enkelte jordemødres bilag for indkøb af desinfektionsmidler og andet.

Da alle interesserede parter i sagen altså er enige i de foreslåede ændringer, kan jeg på min gruppes vegne anbefale de foreslåede ændringer til vedtagelse.

Ellen Poulsen: Der er jo kun tale om en meget lille ændring i den bestående lov, og den kan vi naturligvis tilslutte os. Det princip, der indførtes med hensyn til de lægemidler og sygeplejeartikler, som jordemødrene bruger ved fødsler, og hvorefter man gik bort fra, at jordemødrene skulle aflevere et regningsbilag efter hver fødsel, vil man nu også overføre på desinfektionsmidler m. m. Det er vist en såre fornuftig foranstaltning, der giver en forenkling af administrationen, så det kan vi helt gå med til.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at stille et par spørgsmål til den højtærede minister, selv om de ikke just vedrører det fremsatte lovforslag.

Der er en passus i den bestående lov, i hvilken det hedder, at ministeren kan træffe bestemmelse om, at narkose under visse former skal kunne gives af jordemødre, og der står også i bemærkningerne